

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Maramureș
Biroul Solutionarea Contestețiilor

Decizia nr. 2683 din 13.01.2012 privind solutionarea
contestatiei formulate de **SC X SRL**, cu domiciliul fiscal in loc. M.,
nr..., inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice
sub nr. .../23.12.2011

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului M a fost sesizata de catre Activitatea de Inspectie Fisala prin adresa nr...../21.12.2011, inregistrata sub nr...../23.12.2011 asupra contestatiei depuse de SC X SRL impotriva deciziei de impunere nr. ...- .../27.10.2011, emisa in baza raportului de inspectie fisala incheiat in data de 27.10.2011.

Contestatia are ca obiect suma de lei, reprezentand:

- lei - taxa pe valoarea adaugata;
- lei - majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- ... lei - amenda contraventionala.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art. 206, art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, SC X SRL solicita admiterea in parte a acesteia, motivand urmatoarele:

Operatiunile comerciale consemnate in facturile emise catre sediul secundar din I, cod si catre SC E SRL, cod, entitate juridica de nationalitate italiana au la baza documente justificative potrivit legii, prin care se face dovada efectuarii acestora.

Simpla concluzionare ca cele doua coduri de TVA atribuite de catre autoritatile fiscale din I pentru societatile in cauza nu a fost valide la data efectuarii verificarii nu ar trebui sa fie suficient pentru ca organele de inspectie fisala sa constate ca SC X SRL nu indeplineste conditiile scutirii de taxa prevazuta la art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

societatile putand fi identificate si pe baza altor informatii din facturi si nu doar pe baza aplicatiei VIES.

Facturile emise catre SC X SRL din Italia reprezinta alocarea costurilor de personal de la societatea mama din M. catre sucursala fiica din I.

Societatea a declarat in mod eronat in Romania aceste operatiuni in declaratia 390 in perioadele aferente si a inscris in randurile declaratiei 300 aferente serviciilor intracomunitare sumele acestor costuri.

Sediul secundar al SC X SRL din M. isi desfasoara activitatea pe teritoriul Italiei in domeniul constructiilor, avand contracte de prestari servicii incheiate cu diversi clienti din Italia.

In vederea desfasurarii activitatii de catre sediul secundar, SC X SRL a detasat in I proprii salariati, iar potrivit actelor aditionale de detasare, intre angajatii SC X SRL din M. si SC X SRL din I sunt incheiate contracte in conformitate cu Directivele Parlamentului European si ale Consiliului Europei nr. 96/71/CE privind detasarea lucrarilor in cadrul furnizarii de servicii, in care este stipulata perioada detasarii, conditiile de munca, indemnizatia primita, conform notelor de rambursare a cheltuielilor de detasare specifice, precum si note de detasare – anexe la contractele individuale de munca incheiate intre SC X SRL din Romania si angajatii detasati la sediul secundar din I, intocmite in conformitate cu prevederile art. 18 din Legea nr. 53/2033, modificata si republicata, coroborate cu prevederile art. 46 si art. 47 din acelasi act normativ.

Contravaloarea facturilor emise de SC X SRL din M catre SC X SRL din I reprezinta un raport intern de decontare de cheltuieli, astfel ca societatea a declarat in mod eronat aceste operatiuni de alocare a costurilor de personal in declaratia 390 si declaratia 300 pentru perioadele aferente.

Operatiunile de alocare a costurilor de personal nu instra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata intrucat nu constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plata.

Trimiterea la prevederile Hotararii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi de delegatii ale personalului trimis in strainatate este incorecta deoarece nu se refera la situatia de fata, prevederile acesteia aplicandu-se personalului din ministere, organe de specialitate ale administratiei publice, institutii publice, dar si personalului din regiile autonome si societatile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, care se deplaseaza temporar in strainatate pentru indeplinirea unor misiuni cu caracter temporar mentionate la art. 1. Pentru ceilalti agenti economici, prevederile din aceasta hotarare au doar caracter de recomandare.

In concluzie, detasarea in strainatate a salariatilor societatii nu reprezinta o prestare de servicii astfel incat sa fie considerata operatiune impozabila in baza prevederilor art. 126 alin. (1) din Codul fiscal.

Conform pct. 2 alin. (1) din normele metodologice de aplicare ale art. 126 alin. (1) din Codul fiscal operatiunea nu este impozabila in Romania daca cel putin una din cele patru conditii nu este indeplinita.

Astfel, se considera operatine din sfera de aplicare a TVA, orice prestare de servicii efectuata cu salaritati detasati insa nu orice prestare de servicii efectuata in beneficiul unei persoane impozabile stabilite intr-un stat membru se incadreaza in categoria prestarilor intracomunitare de servicii.

Prestarile intracomunitare de servicii sunt acele operatiuni pentru care se aplica regula generala de taxare reglementata prin art. 133 alin. (2) efectuate de persoane impozabile stabilite in Romania in beneficiul unor persoane impozabile nestabilite in Romania, dar stabilite in Comunitatea Europeana iar in aceasta categorie se incadreaza doar serviciile pentru care beneficiarul aplica in statul sau de consum al serviciului regimul de taxare inversa.

Serviciile efectuate asupra bunurilor imobile nu se incadreaza la art. 133 alin. (2) ci la exceptiile de la regula generala de taxare, prevazute la art. 133 alin. (4) lit. a) si se supun impozitarii la locul unde este stabilit bunul imobil.

Serviciile prestate de societate asupra unor bunuri imobile situate in Italia nu sunt impozabile in Romania, fiind impozabile la beneficiarii din I, astfel ca nu este obligatorie raportarea acestora prin declaratia 390.

II. Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 27.10.2011, organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de Inspectie Fiscale au constatat urmatoarele:

Forma inspectiei fiscale a fost inspectie fiscala generala si a vizat perioada 01.01.2008 – 31.08.2011.

SC X SRL are ca obiect de activitate: Lucrari de ipsoserie – cod CAEN 4331.

In perioada verificata, societatea a inregistrat si declarat venituri din prestari servicii intracomunitare pentru care intocmeste facturi de livrari catre sediul secundar din I, cod si catre SC E SRL, cod, in suma totala de lei, respectiv euro, fara a colecta si declara TVA, aplicand regimul de scutire prevazut la art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile ulterioare.

Conform acestui articol, sunt scutite de taxa livrarile intracomunitare de bunuri catre o persoana care ii comunica furnizorului un cod valabil de TVA atribuit de autoritatatile fiscale din alt stat membru.

Asa cum rezulta din raportul VIES intocmit de Compartimentul de schimb international de informatii, codurile si nu sunt valide.

Astfel, societatea nu indeplineste conditiile scutirii de taxa prevazute la art. 143 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile ulterioare, motiv pentru care organele de inspectie fiscala au determinat o baza impozabila suplimentara in suma de lei si taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

Organele de inspectie fiscala au mai stabilit ca societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei, aferenta unor bunuri achizitionate in favoarea administratorului.

Pentru neachitarea la scadenta a taxei pe valoarea adaugata determinata suplimentar in suma de lei, organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei, conform art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, modificata prin Ordonanta Guvernului nr. 39/2010.

Existenta unor obligatii fara sa fie inregistrate in contabilitate constituie contraventie potrivit art. 41 pct. 2 lit. c) din Legea nr. 82/1991, republicata si se sanctioneaza conform art. 42 alin. (1) din acelasi act normativ cu amenda contraventionala de la ... lei la lei, fiind aplicata amenda contraventionala in suma de lei conform procesului verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor nr...../27.10.2011.

Raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 27.10.2011 a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr....-.../27.10.2011 privind obligatiile fiscale contestate de SC X SRL in suma totala de lei lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de lei.

III. Luand in considerare sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, s-au retinut urmatoarele:

1. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata in suma de lei stabilita suplimentar prin decizia de impunere nr....-../27.10.2011, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscală.

In fapt, in perioada iulie 2009 – august 2011, SC X SRL din M a emis catre SC X SRL, cod si SC E SRL, cod, ambele din I., .. facturi fiscale in valoare de euro, respectiv lei, reprezentand “cheltuieli detasare” si “prestari servicii in constructii”, fara sa colecteze si sa declare taxa pe valoarea adaugata aferenta, considerand operatiunile scutite de taxa.

Conform raportului nr...../23.09.2011 intocmit de Compartimentul de schimb international de informatii, codurile de identificare in scopuri de TVA si nu au fost alocate celor doua societati de catre autoritatea fiscala din I.

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 27.10.2011, organele de inspectie fiscala au constatat ca SC X SRL nu indeplineste conditiile pentru a beneficia de scutirea de taxa si au determinat taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei.

In drept, art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare pana la data de 30.06.2010, precizeaza:

"(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse".

Incepand cu data de 01.07.2010, prevederile art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, modificate de pct. 44 al art. I din Ordonanta de urgența a Guvernului nr. 58/2010, sunt urmatoarele:

"(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse."

Art. 143 alin. (2) lit. a) din acelasi act normativ, precizeaza:

"(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru (...)."

Luand in considerare prevederile legale citate, se retine ca intrucat codurile de identificare in scopuri de TVA si, nu au fost alocate celor doua societati de catre autoritatea fiscala din I, operatiunile nu sunt scutite de taxa, prin urmare SC X SRL avea obligatia sa colecteze taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Sustinerea contestatoarei ca societatile puteau fi identificate de organele de inspectie fiscala si pe baza altor informatii din facturi, nu doar pe baza aplicatiei VIES, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei deoarece asa cum s-a aratat in continutul deciziei, pentru ca operatiunile sa fie scutite de taxa, beneficiarii trebuiau sa comunice furnizorului un cod valabil de inregistrare in scopuri de TVA atribuit de autoritatile fiscale din Italia, insa aceasta conditie nu a fost indeplinita.

In concluzie, pentru capatul de cerere reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

2. Directia Generala a Finantelor Publice este investita sa se pronunte daca SC X SRL datoreaza majorarile, dobanzile si penalitatile de intarziere in suma totala de lei, aferente taxei pe valoarea adaugata, calculate prin decizia de impunere nr....-/27.10.2011 emisa de Activitatea de Inspectie Fisicala.

In fapt, asa cum s-a aratat la capatul de cerere solutionat anterior, SC X SRL datoreaza taxa pe valoarea adaugata in suma de lei.

Organele de inspectie fiscală au mai stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata suplimentara in suma de lei, aferenta unor bunuri achizitionate in favoarea administratorului, care nu a fost contestata de societate.

Pentru neachitarea la scadenta a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei, organele de inspectie fiscală au calculat majorari si dobanzi de intarziere in suma de lei si penalitati de intarziere in suma de lei.

In drept, art.119 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicata, in vigoare pana la data de 30.06.2010, precizeaza:

"Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

Art.120 alin. (1) si alin.(7) din acelasi act normativ, in vigoare pana la data de 30.06.2010, prevede:

"(1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv'.

(7) Nivelul majorarii de intarziere este de 0,1% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Incepand cu data de 01.07.2010 se datoreaza dobanzi si penalitati de intarziere conform art. 119 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, modificat prin Ordonanta de urgență a Guvernului nr. 39/2010 care prevede:

"(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere".

Art. 120 alin. (1) si (7) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, precizeaza:

"(1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobanzii de intarziere este de 0,05% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Art.120 alin.(7) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, aplicabil incepand cu 01.10.2010, prevede:

“(7) Nivelul dobanzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de intarziere si poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Luand in considerare prevederile legale citate, se retine ca pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei neachitata la scadenta, SC X SRL datoreaza majorarile si dobanzile de intarziere in suma de lei.

Art. 120^1 alin. (2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, modificata si completata prin Ordonanta de urgență a Guvernului nr. 39/2010, in vigoare de la data de 01.07.2010, prevede:

“(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse”.

In temeiul prevederilor legale citate se retine ca intrucat SC X SRL nu a achitat taxa pe valoarea adaugata in suma de lei in termenul legal, datoreaza penalitatile de intarziere in suma totala de lei.

In concluzie, pentru capatul de cerere reprezentand majorari, dobanzi si penalitati de intarziere in suma de lei aferente taxei pe valoarea adaugata, contestatia urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata.

3. Referitor la amenda contraventionala in suma de lei, cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala a Finantelor Publice se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care amenzile nu sunt in competenta sa de solutionare.

In fapt, SC X SRL contesta amenda contraventionala in suma de lei, stabilita de organele de inspectie fiscală prin procesul verbal de constatare si sanctionare a contraventiilor nr...../27.10.2011.

Cu privire la amenzile contraventionale, se retine ca acestea au caracter de plangere formulata in conditiile Ordonantei Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobată cu modificari si completari prin Legea nr.180/2002, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului M. neavand competenta materiala de solutionare.

In drept, potrivit art. 209 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului M. este competenta in solutionarea contestatiilor

formulate impotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare, al caror quantum este sub 3 milioane lei, iar conform art.223 din același act normativ ***“dispozitiile prezentului titlu se completeaza cu dispozitiile legale referitoare la regimul juridic al contraventilor”*** coroborat cu art.32 alin.(2) din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventilor, care prevede:

“Plangerea impreuna cu dosarul cauzei se trimit de indata judecatoriei in a carei circumscriptie a fost savarsita contraventia.”

Tinand seama de prevederile legale citate, contestatia indreptata impotriva amenzii contraventionale intra sub incidenta Ordonantei Guvernului nr.2/2001, act normativ care constituie dreptul comun in materie de contraventii.

In concluzie, se retine ca Directia Generala a Finantelor Publice a judetului M. nu are competenta materiala de a se investi cu analiza pe fond a contestatiei formulate impotriva amenzii contraventionale in suma de lei, aceasta urmand a fi solutionata de catre instanta judecatoreasca in a carei circumscriptie a fost savarsita contraventia, potrivit dispozitiilor art. 33, 34 si 35 din Ordonanta Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contraventilor, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 210 si art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de SC X SRL, cu domiciliul fiscal in M., nr., jud. M. pentru suma totala de lei, reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de lei si majorari, dobanzi si penalitati de intarziere aferente in suma de lei.

2. Directia Generala a Finantelor Publice nu are competenta materiala de solutionare a amenzii contraventionale in suma de lei.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul M. in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV